

ಎಳೆಯರ ಅಂಗಳ

ಬಿಸಿಲಿನ ಬೆಳೆಗೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಆತ ಮರವೊಂದರ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಜೊತೆ ತಂದಿದ್ದ ನೀರಿನ ಬಾಟಲಿಯಿಂದ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ನೀರು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದ ಮಿಟ್ಟಿಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಬೇಟೆಗಾರ ಕಂಡ. ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರಿನ ಬಾಟಲಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಇಲಿಗೆ ಹೋದ ಜೀವ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ನೀರಿನ ಬಾಟಲಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಮಿತ್ರ ಪಟ್ಟಪ್ಪನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಅದು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಸಮಯ ಕಾಯತೊಡಗಿತು. ಬಾಟಲಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಕುಡಿದ ಬೇಟೆಗಾರ ನಂತರ ನೀರಿನ ಬಾಟಲಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಚೀಲದೊಳಗಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿ ಗಾಢವಾದ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿದ. ಅವನ ನಾಯಿ ಮತ್ತು ಮೋನುಬೆಕ್ಕು ಕೂಡಾ ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದವು.

ಇದೇ ತಕ್ಕ ಸಮಯವೆಂದು ಇಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಬಂದು ನೀರಿನ ಬಾಟಲಿಯಿದ್ದ ಚೀಲವನ್ನು ಎಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅಯ್ಯೋ... ಅದರ ದುರದೃಷ್ಟವೇ...! ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೋನು ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಎಚ್ಚರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಎದುರಿಗೇ ಕಂಡ ಇಲಿಯನ್ನು ಗಬ್ಬನೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು. 'ಎಲಾ ಎಲಾ ಚೋಟುದ್ದ ಇಲಿಮರಿಯೇ... ಅದೆಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ನೀನಿಗೆ... ನೀರಿನ ಚೀಲ ಕದಿಯಲು ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ? ಹ್ಹ... ಹ್ಹ... ಹ್ಹ... ನಡೆ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ' ಎಂದಿತು.

ಆಗ ಇಲಿ ಹೆದರದೇ 'ಅಯ್ಯಾ ಗುರುವೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಕರುಣೆ ತೋರು. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಹುಲಿರಾಯ ಪಟ್ಟಪ್ಪ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಜೀವಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ನೀರು ಕುಡಿಸಿ ಬದುಕಿಸಿ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನು' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೋನು ಬೆಕ್ಕು ಹಿಂಗೆಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಾ, 'ಈಗ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ನೀನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತೀಯಾ? ಏನು ನನ್ನನ್ನು ಅಷ್ಟು ಮಾರ್ಖನೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ...' ಎಂದು ಗುರುಗುಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಮಿಟ್ಟಿಲಿ, 'ಇಲ್ಲ ಗುರುವೇ, ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಸತ್ಯವತಿಯಾದ ಆ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಯ ಕಥೆ ನೀನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಆ ತಾಯಿ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ಆಣೆಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ದಯಮಾಡಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಡು' ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಮೋಜೋ ನಾಯಿ ಮತ್ತು ಮೋನು ಬೆಕ್ಕು ಬೇಟೆಗಾರನ ಬಳಿ ಜೊತೆಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಕಚ್ಚಾಡುತ್ತಾ ಪರಸ್ಪರರ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಈ ಇಲಿ ಕೊಡುವ ನೀರಿನಿಂದ ಆ ಹುಲಿ ಬದುಕಿಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಬಂದು ಈ ನಾಯಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಈ ಮೋಜೋನ ಕಾಟ ತಪ್ಪಿ ಒಡೆಯನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಪಾಲುದಾರನಾಗಿ ಹಾಯಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಈಗ ಮೋನುಬೆಕ್ಕು

ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿತು. ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ ಮೋನುಬೆಕ್ಕು ಇಲಿಯನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿತು, 'ಆಯಿತು, ನೀನು ಹೋಗಿ ಹುಲಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ಬಾ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಶರತ್ತು, ನೀನು ಹುಲಿಯ ಬಳಿ ಈ ಕೆಟ್ಟ ನಾಯಿ ಮೋಜೋನನ್ನು ಬಂದು ತಿನ್ನುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದಿತು. ಅದರ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದ ಮಿಟ್ಟಿಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೀರಿನ ಬಾಟಲಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹುಲಿಯ ಬಳಿ ಧಾವಿಸಿತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ನಾಯಿ ಮೋಜೋಗೆ ಎಚ್ಚರಾಗಿ, ಅದು ಮೋನು ಬೆಕ್ಕು ಒಂದು ಇಲಿಯ ಬಳಿ ಏನೋ ಗುಸು ಗುಸು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟಿತು. 'ಈ ಸೊಕ್ಕಿನ ಬೆಕ್ಕು ಏನೋ ಕರಾಮತ್ತು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ...' ಎಂದು ಅನುಮಾನಗೊಂಡ ಮೋಜೋ ಅದೇನೆಂದು ನೋಡಿಯೇಬಿಡೋಣ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಇಲಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು. ಪಟ್ಟಪ್ಪನ ಬಳಿ ಬಂದ ಮಿಟ್ಟಿಲಿ ಬಳಲಿದ್ದ ಹುಲಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸಿ ಉಪಚರಿಸಿತು. ಹುಲಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ, 'ನಾನೀಗ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮರಳಿ ಬೆಕ್ಕಿನ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನೂ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬಂದು ಆ ನಾಯಿಯನ್ನು ತಿನ್ನು. ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಹಸಿವೂ ನೀಗುತ್ತದೆ, ನನ್ನ ಮಾತೂ ಉಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಾಯಿತು. ಆಗ ಪಟ್ಟಪ್ಪ, 'ಆ ಫಕ್ಕು ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ನೀನೇಕೆ ಹೆದರಬೇಕು? ನೀನೀಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದೇನೂ ಬೇಡ, ನಡೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊರಟುಹೋಗೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಆದರೆ ಮಿಟ್ಟಿಲಿ 'ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪುವವನಲ್ಲ. ಆ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿ ಮಾತೆಯ ಮೇಲೆ ಆಣೆಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಿ ನನ್ನ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ ತರಲಾರೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೇ ಪಟ್ಟಪ್ಪ ಮಿಟ್ಟಿಲಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಿದ ಮೋಜೋ ನಾಯಿಗೆ, ಮೋನು ಬೆಕ್ಕಿನ ಸಂಚು ಅರ್ಥವಾಗಿ ಅದು ಕೋಪದಿಂದ ಗುರುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಬೆಕ್ಕಿನ ಬಳಿ ಬಂದಿತು. 'ಧೂರ್ತು ಬೆಕ್ಕೇ, ನನ್ನನ್ನೇ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುವ ಸಂಚು ಮಾಡಿದ್ದೀಯಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾಣಸಹಿತ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ...' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬೆಕ್ಕಿನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿತು. ಮೋನು ಬೆಕ್ಕು ಪ್ರಾಣ ಭಯದಿಂದ ಮಿಯಾಂವ್ ಎಂದು ಅರಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾಯಿಯನ್ನು ಪರಚತೊಡಗಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಲಿ ಮತ್ತು ಹುಲಿ ಎರಡೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವು. 'ನಿಲ್ಲಿಸಿ...' ಎಂದು ಪಟ್ಟಪ್ಪ ಹುಲಿ ಘರ್ಜಿಸಿದಾಗ ನಾಯಿ ಬೆಕ್ಕುಗಳು ತಮ್ಮ ಕಚ್ಚಾಟ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಭಯದಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತವು. ಆಗ ಮಿಟ್ಟಿಲಿ ಬೆಕ್ಕಿನ ಬಳಿ ಬಂದು 'ಗುರುವೇ, ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿನಂತೆ ಮರಳಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನೀನು ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದು' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬೆಕ್ಕಿನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿತು. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಳುಕಿಲ್ಲದೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತ ಇಲಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಮೋನು ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ತುಂಬಾ

ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಯಿತು. 'ಆಹಾ... ಮಿತ್ರನಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ನಿನ್ನಂಥ ಸತ್ಯವಂತನನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದರೆ ನಾನು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋದೇನು! ನಾನಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟವನು... ಇಷ್ಟು ದಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಮೋಜೋ ನಾಯಿಯನ್ನೇ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡಲು ಸಂಚು ಮಾಡಿದೆ. ನಾನಿನ್ನು ಜೀವಂತ ಇರಬಾರದು... ಮೋಜೋ... ಮಿತ್ರಾ... ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಡು' ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಮೋಜೋನಾಯಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತಿತು. ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೋನುಬೆಕ್ಕನ್ನು ಕಂಡು ಈಗ ಮೋಜೋನ ಹೃದಯ ಕರಗಿಹೋಯಿತು. 'ಮುದ್ದು ಬೆಕ್ಕೇ ಮೋನು ಬಂಗಾರ... ಆಳಬೇಡ. ನಿನ್ನಿಂತ ದೊಡ್ಡವನಾದರೂ ಸದಾ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಾ, ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ನಾನಂತಹ ದುಷ್ಟ! ಸ್ನೇಹಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕೊಡಲು ತಯಾರಾದ ಈ ಪುಟ್ಟ ಇಲಿಯ ಮುಂದೆ ನಾನಷ್ಟು ಸಣ್ಣವನು! ನನ್ನಂತಹಾ ದುಷ್ಟರು ಇನ್ನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇರಬಾರದು. ಹುಲಿರಾಯ ಇದೋ ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ತಿಂದು ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊ. ಅಷ್ಟಾದರೂ ಪುಣ್ಯ ನನಗೆ ಬರಲಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಪಟ್ಟಪ್ಪನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತಿತು.

ಆಗ ಪಟ್ಟಪ್ಪ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತಾ, 'ಈ ಪುಟ್ಟ ಇಲಿಯಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಲಿಯೋಣ. ಸ್ನೇಹಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಯಾರೂ ಯಾರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವುದೂ ಬೇಡ, ತಿನ್ನುವುದೂ ಬೇಡ. ಇಂದಿನಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೆಳೆಯರಾಗಿರೋಣ' ಎಂದಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೌದು... ಹೌದು... ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹುಲಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಆಗ ಮಿಟ್ಟಿಲಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ 'ಹಾಗಾದರೆ ಇಂದಿನ ದಿನವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಗೆಳೆಯರ ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸೋಣವೇ?' ಎಂದಿತು. ಆಗಲಿ... ಆಗಲಿ... ಎನ್ನುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹದಿಂದ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಗೆಳೆಯರ ದಿನದ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಮೋನುಬೆಕ್ಕು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೋಗಿ ಬೇಟೆಗಾರನ ಚೀಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಕ್ಕರೆ ಮಿಠಾಯಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿ ಬಾಯಿ ಸಿಹಿ ಮಾಡಿತು.

ನಂತರ ಪಟ್ಟಪ್ಪ ಹುಲಿ ಮತ್ತು ಮಿಟ್ಟಿಲಿ, ಮೋಜೋನಾಯಿ ಮತ್ತು ಮೋನು ಬೆಕ್ಕಿನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರೆಸಿದವು. ಪಟ್ಟಪ್ಪ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಊ... ಲಾ... ಲಾ... ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾ ಮಿಟ್ಟಿಲಿಯನ್ನು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಡಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿತು.

ನಿರ್ದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತ ಬೇಟೆಗಾರನೂ ತನ್ನ ನಾಯಿ ಮತ್ತು ಬೆಕ್ಕಿನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರೆಸಿದ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಸದಾ ಕಚ್ಚಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಮೋಜೋ ಮತ್ತು ಮೋನು ಈಗ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನ್ನೋನ್ನವಾಗಿ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕುತ್ತಿರುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ.